

Esej iz predmeta “Filozofija medija”
Tema: Kosmički utjecaj na povijest i svijest

Podaci o studentici:

Danira Čelam

Komunikologija/Žurnalistika

1039/II-K, R

Predmetni profesor/ica:

Prof.dr. Fahira Fejzić-Čengić

Sarajevo, april 2021. godine

Sažetak

U ovom eseju obrađuje se poglavlje iz knjige „Smrt transhumanizmu, sloboda narodu“ autora Krešimira Mišaka, pod nazivom „Kosmički utjecaj na povijest i svijest“. Na početku ovog poglavlja autor govori kako se kroz veliku precesijsku godinu nepovratno penjemo prema drugačijim svjetovima koji proizlaze iz drugačije svijesti čiju promjenu očitava divovski svemirski sat – precesija. Precesija (kasnolatinski praecessio, prema klasičnom latinskom praecedere: ići naprijed) je pravilna promjena smjera osi rotirajućega tijela koja nastaje kada na tijelo djeluje vanjski moment sile. Autor je spomenuo i drevne kulture, te kako su one, uprkos svojoj razvijenosti vremenom nestale. Također je naglašeno kako su upravo te drevne civilizacije znali dosta o matematici, medicini, arhitekturi, građevini i mnogim drugim poljima za koje smatramo da su tek sada doživjele vrhunac. Spomenuto je i djelovanje elektromagnetnog polja, vedska tradicija, Biblija i sve ono što bi nam moglo pobliže objasniti svemir i njegov utjecaj na današnjeg čovjeka.

Ključne riječi: precesija, kosmos, svemir, elektromagnetizam, zvijezde

Abstract

This essay deals with a chapter from the book "Death to Transhumanism, Freedom to the People" by Krešimir Mišak, entitled "Cosmic Influence on History and Consciousness". At the beginning of this chapter, the author says that through the great precession year we are irreversibly climbing towards different worlds that arise from a different consciousness whose change is read by a giant space clock - precession. Precession (late Latin praecessio, according to the classical Latin praecedere: to go forward) is a proper change of direction of the axis of a rotating body that occurs when an external moment of force acts on the body. The author also mentioned ancient cultures, and how they, despite their development, disappeared over time. It was also pointed out that these ancient civilizations knew a lot about mathematics, medicine, architecture, construction and many other fields that we believe have only just reached their peak. The action of the

electromagnetic field, the Vedic tradition, the Bible and everything that could explain the universe and its impact on today's man are also mentioned.

Keywords: precession, cosmos, universe, electromagnetism, stars

Uvod

Kosmos ima veliki utjecaj na povijest čovječanstva, na narode. Na primjer, Izrael u vrijeme rođenja Isusa Krista je bio na donjoj strani povijesti prilično dugo. Važno je uzeti pogled na principe kosmičkog sistema povezane s poviješću kako bi se u potpunosti razumjelo dotično razdoblje. Mišak spominje precesiju, te ogromna vremenska razdoblja sa naizmjeničnim mračnim i zlatnim dobima. U zapadnom svijetu vrlo je uobičajeno da ljudi koji prvi pokušavaju shvatiti koncept duhovne evolucije bivaju izopćeni. Naša nas kultura uči zamišljati sebe kao jedinstveno aktivna bića koja čine stvari pasivnom kosmosu. Taj način razmišljanja o ljudskoj prirodi i sudbini nije evoluirao slučajno i on ima svoju ulogu u razvijanju ljudskog potencijala sada i u budućnosti, ali u najboljem je slučaju poluistina. Svakako postoje načini na koje ljudske jedinke djeluju na kosmos, ali kosmos djeluje i na ljudske jedinke, a ako zanemarimo ove posljednje utjecaje, slijepo ćemo teturati dalje u mraku. Prilikom čitanja ovog poglavlja, shvatila sam koliko zapravo malo svi mi znamo o svemiru, zvijezdama, elektromagnetnom polju i slično. Upali smo u tu neku „kolotečinu“, čitamo lagana štiva, trivijalnu književnost, te nemamo hrabrosti otići korak dalje, pomjerati granice. Čitajući ovaj esej, a i samo djelo, uhvatit ćete sebe u razmišljanju upravo o tome, te o svom bitku, svojoj svrsi.

Razrada

Na početku ovog poglavlja autor govori kako se kroz veliku precesijsku godinu nepovratno penjemo prema drugačijim svjetovima koji proizlaze iz drugačije svijesti čiju promjenu očitava divovski svemirski sat – precesija.

Da bi razumjeli šta ustvari znači ova tvrdnja, potrebno je da definišemo pojam precesija.

Precesija (kasnolatinski praecessio, prema klasičnom latinskom praecedere: ići naprijed) je pravilna promjena smjera osi rotirajućega tijela koja nastaje kada na tijelo djeluje vanjski moment sile.

Promjena ugaone količine gibanja ima smjer momenta sile i vektorski se zbraja s trenutačnom ugaono količinom gibanja. Pojava je opažena pri gibanju zvrka učvršćena u jednoj osnoj tački izvan težišta. Precesija nebeskog tijela nastaje ako ono nije homogena kugla i ako na njega gravitacijski djeluje drugo tijelo koje se ne nalazi u ravnini nebeskog ekvatora.

Zemljina precesija nastaje pod djelovanjem Sunca i Mjeseca. Zbog Zemljine protuteže javlja se razlika privlačne sile Mjeseca ili Sunca na bližoj i daljoj strani Zemlje, a kako ta razlika ima determinantu u smjeru okomitom na ekvatorsku ravan rotacije Zemlje, nastaje resultantni moment sile. Zbog toga osa Zemljinog okretanja opisuje pravougaonik oko okomice na spojnicu središta Zemlje i Mjeseca, odnosno Zemlje i Sunca. To je luni-solarna precesija.

“Precesiju ekvinocija netko naziva ciklusom Juga, netko Velikim ciklusom ili Velikom godinom. Maje su je smatrale temeljnom mjerom vremena, Platon Savršenom godinom, a najuobičajnije ime, od Evrope do drevne Kine, bilo jest Velika godina. Temelji se na nebeskoj mehanici, baš kao dan i godina. Zemljina vrtnja oko vlastite osi stvara dan i noć, a vrtnja Zemlje oko Sunca daje godinu...” (Mišak, 2019:225)

Drevne kulture širom svijeta govorile su o ogromnom vremenskom ciklusu sa naizmjeničnim mračnim i zlatnim dobima. Noviji arheološki i antropološki dokazi sugerišu da je mnogo prije klasičnog mračnog doba čovječanstvo imalo znanje o astronomiji, matematici, naprednim inženjerskim tehnikama i mnogim drugim sposobnostima koje ne odgovaraju njihovom dobu. Mitovi iz više nepovezanih kultura, nagovještavaju predbabilonsku svijest koja nadilazi granice pet čula, implicirajući sposobnosti koje su predmet mnogih današnjih istraživanja.

“Danas prevladava stanovište da je riječ tek o mitovima, da nikad nije postojalo nikakvo Zlatno doba te da je precesija tek ni sa čime povezana posljedica kolebanja Zemljine osi. Kao u usporenom filmu koji traje dvadeset i četiri tisućljeća Zemlja se vrti poput udarenog zvrka. Ništa manji misterij ne predstavlja niti činjenica kako su stari, navodno tehnološki nepismeni narodi, mogli prepoznati takav dugotrajni višetisućljetni ciklus, čiji učinci daleko nadmašuju trajanje (barem današnjeg) pojedinačnog života.” (Mišak, 2019:224)

Dalje autor spominje drevne civilizacije koje su bile daleko ispred svoga vremena kada je riječ o razvijenosti nauka, građevine, arhitekture i slično. Te civilizacije gradile su neke građevine koje su čak i nama, u 21. stoljeću nedostižne, poznavali su elektricitet, astronomiju, radili su operacije mozga, naftu su koristili ne samo kao gorivo već i kao izolacioni materijal i sl.

Uprkos svemu tome, te drevne napredne civilizacije su vremenom nazadovale, a ne napredovale. S obzirom da je to u potpunosti suprotno današnjici kada se razvijaju razni izumi te je prisutan konstantni napredak, Mišak postavlja pitanje: “Zašto je u prošlosti s vremenom to sve propadalo umjesto da napreduje?”

Autor se također pita koje to sile utječu na to da čitava društva i ideologije nastanu u briljantnom obliku, a potom bivaju izbrisane, čak i ako su trajale hiljadama godina?

Jedna od najpoznatijih takvih civilizacija su svakako Maje. Ona je klasičan primjer civilizacije koja je bila potpuno izgubljena. Njezine velike spomenike, gradove i ceste je progutala džungla, a stanovnici su raseljeni po malim naseljima. Iako su jezici i tradicije ove civilizacije ostali sve do danas, vrhunac je civilizacije bio početkom prvog milenijuma. Tada su njihove ogromne građevine i poljoprivredni projekti pokrivali široko područje Jukatana, danas područja koje se proteže od Meksika do Gvatemale i Belizea. Maje su, kao jedna od najvećih srednjoameričkih civilizacija, napredno koristile pismo, matematiku, kalendare i građevinu da bi izgradili svoje piramide i terasaste vrtove. Iako se raspravlja o tome da li je pad majanske civilizacije započeo oko 900. godine nove ere, veliki broj dokaza ipak ukazuje na klimatsku promjenu na Jukatanu u kombinaciji s ratovima, koji su doveli do gladi i napuštanja gradova.

Mišak dalje navodi koliko na ljude na Zemlji utječe kretanje drugih zvijezda u svemiru, te je naveo primjer studije UCLA univerziteta u SAD, koje je provela dr. Valerie Hunt. U sobi pod nazivom Mu, koja je ustvari funcionisala kao Faradajev kavez¹ mogle su se podešavati nivoi elektromagnetne energije, magnetizma i naboja čestica u zidovima. Sudionici ovog istraživanja, u periodu kada su bili zatvoreni u sobi Mu, pokazali su neočekivano ponašanje. Plakali su i jecali. Kada su ispitani zašto su se tako ponašali, odgovorili su da uopće nisu bili tužni. Njihova tijela su, zbog odsustva elektromagnetnog polja, reagovala kao da im se prijete. Autorica na osnovu toga razmatra mogućnost da Sunce vuče Zemlju kroz svemir kroz elektromagnetna polja različite jačine, i da to ustvari u mnogo čemu utječe na naše ponašanje.

Prema vedskoj tradiciji, sad se uspinjemo Dvapara jugom² odnosno električnim dobom, koje je počelo 1698. godine, a trajat će do 4098. godine. Na kraju tog razdoblja prosječan čovjek bi trebao biti dvostruko intelektualno i duhovno napredniji od onog iz 498. godine, najniže tačke juga. Nakon Dvapara juge stiže Tretja juga, doba magnetizma i velikih mentalnih moći, kada će čovjek nadjačati "iluziju vremena". Nakon ovog razdoblja slijedi Satja juga, ili „Doba bogova“, kada će ljudski intelekt moći spoznati sve, čak i duh iza vidljivog svijeta.

---

¹ Faradajev kavez je zatvoreni prostor u koji ne prodire elektromagnetsko polje. Sastoji se od metalne mreže, odnosno kaveza unutar kojeg se nalazi električna oprema koja se na taj način štiti od djelovanja električnog polja.

² U hinduizmu i jogijskoj filozofiji, Dvapara Yuga je treće doba svjetskog ciklusa yuga. Izraz potječe od sanskrita, dwapara, što znači "dva ispred" i yuga, što znači "starost" ili "doba".

Nakon ovoga, autor spominje da možda o naprednim razdobljima svjedoči trajanje života ljudi.

“Dokumenti starih civilizacija – o čemu je pisao Newton u svojoj arhaičnoj knjizi Kronologija drevnih kraljevstava – kažu da su svi njihovi građani živjeli nekoliko stotina godina.“ (Mišak, 2019:232)

Zatim se poziva na biblijska kazanja o Adamu, Setu i Metuzalemu koji su kako on navodi, navodno živjeli 930, 912 i 969 godina. Spominje i kako su danas ljudi sve viši, pa se pita, da li je to samo do prehrane i higijene, ili je nešto drugo u pitanju?

Na kraju poglavlja, autor konstatuje sljedeće: “Drevna matematika precesije ekvinocija, ako radi, svakako radi za ljude i možemo samo naprezanjem mašte pokušati zamisliti kakvi sve svjetovi čekaju naše potomke.“ (Mišak, 2019:233)

Zaključak

Glavna teza ovog poglavlja jeste ovo: “Povijest se kreće u ciklusima s izmjeničnim zlatnim i mračnim dobom, a sporo kretanje zvijezda po nebu, takozvana precesija ravnodnevnice, uzrok je i mjeritelj vremena tih ciklusa.“

Svi kosmički utjecaji, velika plima i prstenovi i zrake, kao i manje predvidljivi poremećaji kometa, imaju veliku ulogu u ljudskoj evoluciji. Postaje jasno da su mnoga - možda i većina - masovna izumiranja u dugoj Zemljinoj povijesti nastala iz niza uzroka. Nakon svakog masovnog izumiranja, iznenada dolazi do evolucijskog naleta kako se nove vrste razvijaju kako bi popunile ekološke niše otvorene događajem. Prije šezdeset i pet milijuna godina, naši su preci, sisavci, počeli napredovati kad je toliko drugih vrsta izumrlo. Mi smo sretni korisnici ovog postupka.

Utjecaji kometa i asteroida jedini su mehanizmi koje znamo i koji bi mogli prouzročiti doista globalne katastrofe i ozbiljno utjecati na evoluciju života na cijelom planetu. Na Zemlju su, poput Mjeseca i ostalih planeta, veliki utjecaj imali kosmički ostaci. Danas astronomi rade na predviđanju sljedećeg koraka unaprijed, dok se drugi znanstvenici suočavaju s učinkom utjecaja na evoluciju i raznolikost života na Zemlji. Ostaje nam samo da vidimo šta će u budućnosti nauka otkriti, i do koje mjere će granice razuma i spoznaje biti pomjerene.

Literatura

- Krešimir, Mišak (2019): SMRT TRANSHUMANIZMU, SLOBODA NARODU, TELEDISK, Zagreb

Internetski linkovi:

- Yogapedia, "Dwapara Yuga", <https://www.yogapedia.com/definition/6609/dwapara-yuga>, pristupljeno 10.04.2021. godine
- Lumen-Astronomy, "Cosmic Influences on the Evolution of Earth", <https://courses.lumenlearning.com/astronomy/chapter/cosmic-influences-on-theevolution-of-earth/>, pristupljeno 11.04.2021. godine
- John Michael Greer, "The Cosmic Doctrine: Influences Acting on Human Evolution", <https://www.ecosophia.net/the-cosmic-doctrine-influences-acting-on-human-evolution/>, pristupljeno 11.04.2021.